

Kl. 14:35

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Jo, jeg går ud fra, at vi er fuldstændig enige om, at man skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet for at modtage dagpenge. Og regeringen kigger netop også på både aktivering og på uddannelse.

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:35

Bjarne Laustsen (S):
Jo, men jeg kan bare se, at det går den gale vej, fordi man sparer på de områder her. I stedet for at sætte ind med noget, er det eneste, man har i hovedet, at skære i dagpengeperiodens længde, selv om man har sagt det modsatte. Er det ikke korrekt, at der kun er 800 mennesker i Danmark, der har gået ledige i mere end 3 år? Det giver altså ikke særlig mange flere i arbejde, hvis man tog dagpengene fra dem, fordi man tror på det instrument. Altså, det virker ikke i virkelighedens verden. Det, der virker, er at sørge for, at de mennesker, der er ledige, får en uddannelse. Rådighedsreglerne siger jo, at de skal tage de job, der er ledige, men de funktioner, de kompetencer, de har, passer ikke til de ledige job. Så derfor ville det i den situation, hvor vi skal ud og afsøge markedet, være langt bedre at sørge for, at de fik en uddannelse, mens de gik ledige.

Jeg forstår simpelt hen ikke, at regeringen fuldstændig har afsporet debatten ved udelukkende at tale om dagpengeperiodens længde. At gøre det lettere at falde ud af dagpengesystemet og sværere at få dagpenge er da et løftebrud, der vil noget, i stedet for at man gør noget konkret ved tingene.

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 14:36

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Jeg vil godt lige minde om, hvem det egentlig er, der har afkortet dagpengeperioden mest i tidens løb. Lad mig minde om, at det var en socialdemokratisk regering, som i 1993 begrænsede dagpengeperioden til 7 år, hvor den før var nærmest uendelig. I 1995 blev dagpengeperioden forkortet til 5 år, også af en socialdemokratisk ledet regering. Og i 1998 blev dagpengeperioden forkortet til 4 år. Denne regering har hidtil ikke forkortet dagpengeperioden. Det var en socialdemokratisk regering, der gjorde det.

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Leif Lahn Jensen som medspørger.

Kl. 14:37

Leif Lahn Jensen (S):

Tak for det. Nu er jeg jo så heldig, at jeg stadig kommer ud til de mennesker, det her berører. Det er mine tidligere kolleger, og det er jo dejligt at komme ud og høre, hvad de siger, og hvad de egentlig er i tvivl om. De spørger mig hele tiden, hvad der sker herinde, og de er også meget i tvivl om fremtiden, når det gælder deres dagpenge, om deres sikkerhed og deres tryghed. Det er noget, som virkelig betyder noget for dem.

Mine tidligere kolleger har hørt, at regeringen ikke ville røre ved dagpengeperioden, og de har sagt til mig, at de sådan set stolede på regeringen. Nu har regeringen så forsøgt noget andet end det, regeringen sagde dengang, og kan statsministeren ikke godt forstå, at de her almindelige mennesker, som arbejder derude til daglig, er fuldstændig forvirrede?

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 14:38

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Nej, for regeringens plan har jo netop været at fremrykke det tidspunkt, hvor folk får tilbudt et job. Det skyldes jo, at det er meget uheldigt for det danske samfund, at 10.000 personer går ledige i mere end 2 år i en situation, hvor vi har mangel på arbejdskraft, og derfor skylder vi de mennesker, at de kommer i job i stedet for at gå ledige, og vi skylder samfundet at få skabt noget produktion, i stedet for at folk hænger fast i passiv overførsel.

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 14:38

Leif Lahn Jensen (S):

Jamen statsministeren skuffer mig egentlig ikke, for jeg fik faktisk ikke svar på det, jeg egentlig spurgte om. Det er lidt mere trygheden med hensyn til, hvad regeringen egentlig sagde.

Statsministeren brugte ordet tryghed utallige gange i åbningstalen – tryghed i alt. Så spørger de folk mig, om de kan være trygge ved regeringen, når den rent faktisk gør det modsatte af det, den siger, og det synes jeg da er en naturlig tankegang. Så spørger de også: Hvad kan vi forvente bliver det næste, som regeringen gør? Det sy-